BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ

BUNAVESTIRE ✞ ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – **12:15 pm** – *Reconciliation*
Sf. Rozar – **12:15 pm** – *Holy Rosary*
Sfânta Liturghie – **12:45 pm** – ***Divine Liturgy***

Duminica a 3-a a Sf. Paşti (a Mironosiţelor)

Third Paschal Sunday (of the Myrrh-bearers)
Glas / Tone 2

La Antifonul 3: **B**ucură-te scaunul cel în chipul focului, bucură-te mireasă nenuntită, bucură-te fecioară, care pe Dumnezeu oamenilor ai născut.
Tropar (24): **Când te-ai pogorât la moarte, cela ce eşti viaţa cea fără e moarte, atuncea iadul l-ai omorât cu strălucirea dumnezeirii tale; şi când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă Hristoase, Dumnezeul nostru, mărire ţie.**
M*ărire Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.*

Venit-au mai înainte de dimineaţă cele ce erau cu Maria şi aflând piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare, cu morţii ce-l căutaţi, ca pe un om,? Vedeţi înfăşurăturile cele de înmormântare. Alergaţi şi lumii vestiţi că a înviat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, celui ce a Mântuit neamul omenesc.

At 3rd Antiphon: **H**ail, O fiery throne, hail, you unwedded spouse, hail, you Virgin who did beget God for mankind.
Troparion: **W**hen You did descend unto death, O Life Immortal, then You did slay Hades with the lightning of Your Divinity. And when You also did raise the dead out of the nethermost depths, all the Hosts of the heavens cried out: O Life-giver, Christ our God, glory be to You.
G*lory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now, and always, and forever and ever. Amen.*

Forestalling the dawn, the women came with Mary, and found the stone rolled away from the sepulchre, and heard from the angel: Why seek ye among the dead, as though He were mortal, Him Who liveth in everlasting light? Behold the grave-clothes. Go quickly and proclaim to the world that the Lord is risen and hath slain death. For He is the Son of God Who saveth mankind.

Prochimen: **T**ăria mea şi lauda mea este Domnul şi mi-a fost mie spre izbăvire. *(Ps. 117, 14)*
Stih: **C**ertând, m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat. *(Ps. 117, 18)*

Apostol: **D**in Faptele Sfinţilor Apostoli citire. *(6, 1-7)*

În zilele acelea, înmulţindu-se ucenicii, eleniştii (iudei) murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi. Şi chemând cei doisprezece mulţimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, lăsând de-o parte cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraţilor, căutaţi şapte bărbaţi dintre voi, cu nume bun, plini de Spirit Sfânt şi de înţelepciune, pe care noi să-i rânduim la această slujbă. Iar noi vom stărui în rugăciune şi în slujirea cuvântului. Şi a plăcut cuvântul înaintea întregii mulţimi, şi au ales pe Ştefan, bărbat plin de credinţă şi de Spirit Sfânt, şi pe Filip, şi pe Prohor, şi pe Nicanor, şi pe Timon, şi pe Parmena, şi pe Nicolae, prozelit din Antiohia, Pe care i-au pus înaintea apostolilor, şi ei, rugându-se şi-au pus mâinile peste ei. Şi cuvântul lui Dumnezeu creştea, şi se înmulţea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim, încă şi mulţime de preoţi se supuneau credinţei.

Evanghelia: ***Marcu 15, 43-16, 8***

Şi venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aştepta şi el împărăţia lui Dumnezeu, şi, îndrăznind, a intrat la Pilat şi a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că a şi murit şi, chemând pe sutaş, l-a întrebat dacă a murit de mult. Şi aflând de la sutaş, a dăruit lui Iosif trupul. Şi Iosif, cumpărând giulgiu şi coborându-L de pe cruce, L-a înfăşurat în giulgiu şi L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, şi a prăvălit o piatră la uşa mormântului. Iar Maria Magdalena şi Maria, mama lui Iosi, priveau unde L-au pus. Şi după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, şi Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Şi dis-de-dimineaţă, în prima zi a săptămânii (Duminică), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Şi ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la uşa mormântului? Dar, ridicându-şi ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Şi, intrând în mormânt, au văzut un tânăr şezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veşmânt alb, şi s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântaţi! Căutaţi pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeţi şi spuneţi ucenicilor Lui şi lui Petru că va merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo îl veţi vedea, după cum v-a spus. Şi ieşind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică şi de uimire, şi nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Prokimenon: **T**he Lord is my strength and my song; he has been my Saviour. *(Ps. 118, 14)*
Verse: **T**hough the Lord punished me sternly, he has not abandoned me to death *(Ps. 118, 18)*

Epistle: **A** reading is from the Acts of the Apostles: *(6, 1-7)*

In those days, when the number of disciples was increasing, the Hellenists made a complaint against the Hebrews: in the daily distribution their own widows were being overlooked. So the Twelve called a full meeting of the disciples and addressed them, "It would not be right for us to neglect the word of God so as to give out food; you, brothers, must select from among yourselves seven men of good reputation, filled with the Spirit and with wisdom, to whom we can hand over this duty. We ourselves will continue to devote ourselves to prayer and to the service of the word." The whole assembly approved of this proposal and elected Stephen, a man full of faith and of the Holy Spirit, together with Philip, Prochorus, Nicanor, Timon, Parmenas, and Nicolaus of Antioch, a convert to Judaism. They presented these to the apostles, and after prayer they laid their hands on them. The word of the Lord continued to spread: the number of disciples in Jerusalem was greatly increased, and a large group of priests made their submission to the faith.

Gospel: ***Mark 15, 43-16, 8***
At that time, came Joseph of Arimathaea, a prominent member of the Council, who himself lived in the hope of seeing the kingdom of God, and he boldly went to Pilate and asked for the body of Jesus. Pilate, astonished that he should have died so soon, summoned the centurion and enquired if he had been dead for some time. Having been assured of this by the centurion, he granted the corpse to Joseph who bought a shroud, took Jesus down from the cross, wrapped him in the shroud and laid him in a tomb which had been hewn out of the rock. He then rolled a stone against the entrance to the tomb. Mary of Magdala and Mary the mother of Joset took note of where he was laid. When the Sabbath was over, Mary of Magdala, Mary the mother of James, and Salome, bought spices with which to go and anoint him. And very early in the morning on the first day of the week they went to the tomb when the sun had risen. They had been saying to one another, "Who will roll away the stone for us from the entrance to the tomb?" But when they looked they saw that the stone, which was very big, had already been rolled back. On entering the tomb they saw a young man in a white robe seated on the right-hand side, and they were struck with amazement. But he said to them, "There is no need to be so amazed. You are looking for Jesus of Nazareth, who was crucified: he has risen, he is not here. See, here is the place where they laid him. But you must go and tell his disciples and Peter, `He is going ahead of you to Galilee; that is where you will see him, just as he told you.' "And the women came out and ran away from the tomb because they were frightened out of their wits; and they said nothing to anyone, for they were afraid.

Priceasna: (66) **C**ât de mărit este Domnul în Sion nu poate limba a tâlcui. Mare este Domnul în cer, pe tron şi până-ntr-un fir de iarbă pe pământ. Mare eşti pretutindenea, Doamne, pretutindenea, eşti mărit. în zi, în noapte, cu strălucirea. Aliluia.

Communion Hymn: **T**he tongue cannot describe how glorious is the Lord in Sion. Great is the Lord in Heaven, on his throne, and even unto a blade of grass upon the earth. Great are You in all places, Lord, everywhere You are gloriously glorified: day, and night, Alleluia.

78. O, veniţi către Isus

O, veniţi către Isus,
Înălţaţi inima-n sus.
De la El vine puterea,
Dragostea şi mângâierea.

Refren: Doamne ascultă-al nostru glas,
Căci nădejdea noastră-ntreagă
Numa-n Tine ne-a rămas.

Pace-n Tine noi găsim
Chiar şi-atunci când suferim,
Şi putere în ispită
Ori când inima-i zdrobită.

O, măreşte-n noi credinţa,
Dragostea şi pocăinţa;
Dă-ne calea mântuirii
Şi nădejdea fericirii.

Eu sunt Învierea

Eu sunt Învierea şi Viaţa
Cel ce crede în Mine viu, viu va fi
De va şi muri, de va şi muri,
Cel ce crede în Mine viu, viu va fi

Refren: Aşa este Doamne, Tu eşti Hristos
Cel ce ai venit în lume.

Tu eşti Învierea şi Viaţa
Cei ce cred în tine vii, vii vor fi
De vor şi muri, de vor şi muri
Cei ce cred în Tine vii, vii vor fi.

.

Sfântul Gheorghe (sec. IV) martir

(23 aprilie)

Numele si icoana Sfântului Gheorghe sunt cunoscute si raspândite în toata lumea crestina; calendarele îi consemneaza amintirea la 23 aprilie, zi care în multe parti ale lumii este tinuta ca sarbatoare deosebita. Biserica din Rasarit îl numeste "marele mucenic - megalos martiros", si-l premareste în slujbe de o frumusete înaltatoare. Exista tari si regiuni care îi poarta numele si altele l-au ales drept patron deosebit: Genova, Portugalia, Lituania si îndeosebi Anglia. Englezii i-au imprimat chipul si pe monezile lor, ceea ce a dus la expresia "cavaleria Sfântului Gheorghe" - si chiar si atunci când au renuntat la folosirea icoanelor în biserica, i-au pastrat o capela în palatul Windsor. Faptul cel mai impunator ramâne veneratia pe care de veacuri întreaga crestinatate o aduce tânarului cavaler, biruitor al fiarei înspaimântatoare, ucigas de oameni nevinovati. Persoana reala la care se refera aceasta revarsare de admiratie si uimire, precum si faptele ce i se atribuie se pierd în negura timpului. "Passio Sancti Giorgii - Istoria patimirii Sf. Gheorghe" s-a dovedit a nu fi o istorie propriu-zisa, ci o înmanunchere de fapte si consideratii filosofice si pioase ce privesc persoane si întâmplari deosebite din perioada de raspândire a crestinismului. Este dovedit istoric ca în jurul anului 300, în orasul palestinian Lydda, astazi Lod, a fost omorât pentru credinta un crestin cu numele Gheorghe; de asemenea, istoria bisericeasca consemneaza viata binecunoscuta a altor sase sfinti care au purtat numele Gheorghe: între acestia, un martir la Adrianopol, un Episcop de Antiohia, un Patriarh de Constantinopol, un martir spanion, altul francez. Faptele istorice despre Sfântul Gheorghe precum si cinstirea numelui sau ramân adânc înfipte în viata si istoria crestinatatii: de aceea, noul calendar pastreaza amintirea Sfântului Gheorghe, dar ne atrage atentia sa facem deosebire între faptele istorice reale si haina în care pietatea si poezia veacurilor ni le prezinta. Faptele istorisite despre Sfântul Gheorghe ne apar mai graitoare tinând seama ca numele Gheorghe înseamna: agricultor, taran, lucrator al pamântului (geo=pamânt, ergon=munca). În numele si viata Sfântului Gheorghe vedem credinta solida si vie a crestinilor proveniti din rândurile agricultorilor; deasemenea, ni se sugereaza eliberarea de sub tirania viciilor prin puterea biruitoare a crucii Mântuitorului.

La marginea unei cetati cu locuitori pasnici, probabil pastori, aparea din când în când, iesind din lacul apropiat, un monstru înspaimântator a carui suflare otravea tot ce atingea. Pentru a tine departe de ei o asemenea nenorocire, locuitorii au hotarât sa-i dea câte o oaie din turmele lor. Fiara aparea în continuare si ne mai având cu se sa o îmblânzeasca, ajunsi la disperare, se gândesc sa sacrifice pe unul dintre ei. Hotarasc sa traga la sorti pentru a alege nefericita victima, Sortii cad asupra fiicei regelui, îndragita de toti ca o copila a lor. Dar hotarârea trebuia îndeplinita. În timp ce se îndreptau spre poarta cetatii, un tânar cavaler calare pe un cal alb si purtând în mâini o sulita ce avea la capatul de sus un semn necunoscut lor, se apropie de ei si-i întreaba ce se petrece acolo. Era ostasul Gheorghe, care venea din Capadocia. Viteazul razboinic se repede spre fiara ce astepta pe malul lacului si cu sulita pironeste la pamânt monstrul înfiorator.

Întors spre convoiul înmarmurit de groaza si de admiratie, el le vorbeste despre Cristos, despre Crucea Lui Sfânta - acum au înteles semnul din capatul sulitei - si-i pregateste pentru Sfântul Botez. Când împaratul afla ca valorosul sau cavaler este crestin, si chiar cauta sa atraga si pe altii la urmarea Celui rastignit si mort pe cruce între doi tâlhari, porunceste ca Gheorghe sa fie supus chinurilor celor mai groaznice. Tânarul ostas ramâne atât de senin, încât însasi împarateasa cere sa devina crestina. Multi crestini, care pâna atunci îsi tineau ascunsa credinta, încurajati de exemplul lui Gheorghe, marturisesc deschis iubirea lor fata de Cristos si împreuna cu Gheorghe îsi pleaca capul sub ascutisul sabiei. Trupurile lipsite de viata cad pe pamânt în nemiscarea mortii, iar sufletele lor curate intra în bucuria vesniciei; "Passio Sancti Giorgii" a încurajat de-alungul veacurilor nenumarate inimi sovaitoare.

* * *

Marea multime a prenumelor pornite din radacina "Gheorghe", este înca o dovada a pretuirii de care se bucura "marele mucenic" în rândul crestinilor; putem vedea în acest fapt si o expresie a iubirii fata de valorile pe care le-a pretuit Sfântul Gheorghe: puritatea, curajul, bunatatea, iubirea fata de Sfânta Cruce.

adaptare dupa "Vietile Sfintilor" Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice Bucuresti